

Program na půst a velikonoce 2016

- 10. 2. Popeleční středa - přísný půst, mše 8.00 a 18.00
- 12. 2. pátek: dětská křížová cesta 17.30
- 14. 2. neděle: křížová cesta 9.45
- 19. 2. pátek: dětská křížová cesta 17.30
- 20. 2. sobota Postní duchovní obnova pro mládež na Vsetíně
- 21. 2. neděle: křížová cesta 9.45, sbírka Halář sv. Petra
- 26. 2. pátek: dětská křížová cesta 17.30
- 28. 2. neděle: křížová cesta 9.45
- 4. 3. pátek: dětská křížová cesta 17.30
- 6. 3. neděle: křížová cesta 9.45, sbírka na Světové dny mládeže Krakov
- 11. 3. pátek: dětská křížová cesta 17.30
- 13. 3. neděle: mládežnická křížová cesta 9.45, předvelikonoční zpovídání 15.00
- 18. 3. pátek: dětská křížová cesta 17.30
- 19. 3. sobota: slavnost sv. Josefa - mše 18.00; děkanátní setkání mládeže Vsetín
- 20. 3. Květná neděle: křížová cesta 9.45
- 24. 3. Zelený čtvrtek: mše 18.00
- 25. 3. Velký pátek: přísný půst, 10.00 křížová cesta z Leskového přes obec, 15.00 obřady-sbírka na Boží hrob
- 26. 3. Bílá sobota: 8.00 do 17.30 adorace u Božího hrobu, 18.00 Velikonoční vigilie, změna na letní čas
- 27. 3. Velikonoční neděle: mše 8.00 a 10.30, sbírka na seminář
- 28. 3. Velikonoční pondělí: mše 8.00
- 3. 4. Neděle Božího milosrdenství: mše 8.00 a 10.30
- 4. 4. pondělí: slavnost Zvěstování Páně: mše 18.00
- 17. 4. neděle: sbírka na Křesťanská média
- 5. 5. čtvrtek: slavnost Nanebevstoupení Páně: mše 18.00
- 6. 5. pátek: začátek Novény k Duchu Svatému
- 8. 5. neděle: mše 10.30 za matky (Den matek) a za hasiče
- 15. 5. neděle: Seslání D. Svatého: mše 8.00 a 10.30, sbírka na Církevní školy

Pondělí svatodušní neboli den po Hodu Božím Svadodušním je počátkem týdne, kdy jednak pokračuje svatodušní oktáv, ale církev se zvláštní úctou si připomínala tu milost, že mohli být pokřtěni katechumeni o svatodušní vigilii. Celý týden proto církev žije v připomínce křtu, ale také biřmování, svátosti křesťanské dospělosti, která má pro dospělého křesťana značný význam, protože kdo Krista jedno přijal, Krista i obklékl. **Církev po liturgické reformě v roce 1969 vypustila z kalendáře celý svatodušní oktáv, a tím i zanikla tradice svatodušního pondělí.** (zdroj *Katopedie*)

FARNÍ ZPRAVODAJ

Určeno pro vnitřní potřebu
farnosti Velké Karlovice

číslo 38 únor 2016

ČIŇTE POKÁNÍ A VĚŘTE EVANGELIU

LÁSKA A ZÁKON

Tomu, kdo k evangeliu přistupuje s lidským smýšlením, připadá absurdní, že se z lásky dělá "příkázání" a namítá: co je to za lásku, když není svobodná, ale nařízená? Odpověď zní: jsou dva způsoby, jak přimět člověka k tomu, aby určitou věc udělal, nebo neudělal: buď ho k ní přinutit, anebo ho přivábit; zákon vede člověka prvním způsobem, přinucením, pod hrozbou trestu; láska ho vede druhým způsobem, přivábí ho. Láska je jako "závaží" na duši, které ji táhne k předmětu vlastní touhy, o němž ví, že v něm najde pokoj. Dalo by se říci, že žít v milosti, podle nového zákona Ducha, je žít jako "zamilovaní", uchvácení láskou. Stejnou změnu, kterou vytváří láska v životním rytmu a ve vztahu dvou lidí, vytváří ve vztahu člověka a Boha příchod Ducha svatého.

Dodržování příkázání a poslušnost jsou prakticky zatěžkávací zkouškou lásky, znamením, podle kterého se pozná, zda žijeme "podle Ducha" nebo "podle těla": V tom je totiž láska k Bohu, že zachováváme jeho příkázání (1 Jan 5,3). Tak to bylo u samotného Ježíše; ukázal na sobě ušlechtilý model lásky, která se projevuje v dodržování příkázání, tj. v poslušnosti. Já zachovávám příkázání svého Otce a zůstávám v jeho lásce (Jan 15,10).

Jak jsme viděli, mezi zákonem a láskou nastává podivuhodná výměna, určitý koloběh. Jestliže platí, že láska opatruje zákon, je pravda i to, že zákon opatruje lásku. Láska je silou zákona a zákon chrání lásku. Zákon slouží lásce a chrání ji různými způsoby.

Člověk se přibližuje k Bohu a napodobuje ho, když se svobodně zavazuje, že bude milovat navždy, a tak činí lásku povinností, zákonem, nebo lépe, přijímá zákon, který je mu dán Božím slovem: Miluj Hospodina, Boha svého, celým svým srdcem, celou svou duší a celou svou myslí a svého bližního jako sám sebe (srv. Matouš 22,37 a násl.).

(Raniero Cantalamessa: *Život pod vládou Kristovou, Karmelitánské nakl., Kostelní Vydří 1994, 159-65*)

Týden modliteb za mládež

V týdnu před Květnou nedělí (13.–20. 3. 2016) proběhne „Týden modliteb za mládež“, který je vyhlášen našimi biskupy. Obracím se na vás s prosbou, abychom společně v celé české a moravské církevní provincii jeden týden věnovali modlitbě za mladé lidi.

Cíle tohoto týdne jsou tři:

- doprovázet aktivity mládeže a aktivity pro mládež společnou modlitbou, letos především za Světový den mládeže v Krakově,
- pomoci mladým lidem uvědomit si, že jsou živou součástí společenství církve,
- vnímat krásu i náročnost životního období, ve kterém se uskutečňují volby ovlivňující celý následný život, společnost i církev.

P. ThDr. Jan Balík Ph.D., ředitel Sekce pro mládež ČBK

Postní almužna

Postní almužna je pastorační aktivitou úzce navázanou na postní dobu. Záměrem je pomoc potřebným získaná z prostředků, které ušetříme odřeknutím si něčeho, co sice není špatné, ale co ke svému životu bezprostředně nepotřebujeme. Při modlitbě, ať už soukromé nebo společné, papírová schránka znázorňuje a inspiruje jak naše odhodlání udělat to, co je dobré, i když je to těžké, tak naši snahu pomoci potřebným lidem. Využijte postní almužny a vedte farníky k sebeovládání i k tomu, aby vnímali nouzi lidí ve svém okolí, aby je vkládali do svých modliteb a dávali podněty k pomoci konkrétním jednotlivcům nebo rodinám. Ať se neomezují na obecné podněty na spodní straně schránky, ale vloží do ní lístečky s konkrétním záměrem, či konkrétní osobou, potřebující pomoc.

Povzbuďte, prosím, v tomto duchu své farníky. Ukončení postní almužny je opět směřováno na Květnou neděli. Tehdy přinesou věřící své příspěvky do kostela.

Protože přetrvávaly určité nejasnosti ohledně způsobu odvádění postní almužny na Charity, byla tato formálně zařazena do seznamu odvodů a sbírek. Místní Charita se postará, po dohodě s knězem a podle podnětů z farnosti, o rozdělení výnosu na charitativní účely; vede k tomu potřebná šetření, doklady a informuje farnost, jak s finančními prostředky naložila.

P. Bohumír Vitásek, prezident Arcidiecézní charity Olomouc

Sbírky v roce 2016

21. 2. Sbírka Haléř svatého Petra
6. 3. Sbírka na Světové dny mládeže Krakov
25. 3. Velkopáteční sbírka na Svatou zemi
27. 3. Sbírka na Arcibiskupský kněžský seminář
17. 4. Sbírka na křesťanská média
15. 5. Sbírka na církevní školy
23. 10. Sbírka na misie
13. 11. Sbírka na Charitu

Proč se modlit křížovou cestu? Vojtěch Kodet

Již dva tisíce let nás posiluje jistota víry, že na život nejsme sami. Těsně před svým návratem k Otci přislíbil Pán Ježíš svým učedníkům: „Já jsem s vámi po všechny dny až do konce světa!“ (Mt 28,20). Každý z věřících v Krista na sobě může zakoušet jeho věrnost tomuto zaslíbení; stačí, že se mu s vírou otevře a spolehne se na něj. Modlitba křížové cesty potom není jen příležitost, jak si uvědomit, že náš život je plný temných a bolavých skutečností; to víme i bez ní. Je to především jedinečný způsob, jak vědomě propojit to těžké v našem životě s Kristem a s mocí jeho lásky, jak si uvědomit a prožít, že na životní těžkosti nejsme sami. Je tu Pán, který se nás chce ujmout a provést nás každým údolím smrti, dát nám i v temnotách toho, co prožíváme, zakusit svoji přítomnost. Žít v Ježíšově přítomnosti však neznamená pouhé vágní vědomí toho, že Bůh někde je a nějak o nás ví... Svým vtělením s námi Ježíš navždy spojil svůj život, a to tak intenzivně, že všechno, co žijeme, prožívá spolu s námi. On je s námi jinak než ostatní lidé. Naši bližní jsou s námi jakoby „zvenčí“. Snaží se nás pochopit, potěšit, podat nám pomocnou ruku. Avšak Ježíš, který přebývá v našich srdcích, je s námi „zevnitř“. To je úplně jiná úroveň a kvalita sdílení, lásky a pomoci. Není s námi jako ten, kdo nás na chvíli navštíví a projeví svůj soucit, nabídne pomoc, a pak se vrátí domů, ke svým starostem a ke své práci. Ježíš s námi spojil svůj život naprosto a navždy. Právě proto, že náš Pán prošel křížovou cestu před námi, neboli prošel utrpením ve všech možných podobách, je nám i v našem trápení blízko a rozumí nám. Jak říká Písmo: „Náš velekněz není takový, že by nebyl schopen mít soucit s námi, slabými. Naopak! Vždyť on sám byl vyzkoušen ve všem možném jako my, ale nikdy se nedopustil hříchu“ (Žid 4,15). To je pro nás důvod, proč si nezoufat ani v těžkých situacích života a proč nepropadat beznaději při pohledu na stav světa kolem nás. Právě Kristova přítomnost v našem životě je cestou, jak dobře projít i obdobími nesnadnými, jak neztratit naději v životních zkouškách. A v neposlední řadě – ze zkoušek můžeme vyjít proměněni my sami, tak jako náš Pán, kterého Duch vyvedl na poušť, kde byl pokoušen, ale z pouště se vrátil plný Boží moci (srov. Lk 4,14). Díky jeho vítězství nad zlem a nad smrtí se proto může i každé naše trápení stát cestou a mít v našem životě hluboký smysl. Modlitba křížové cesty je tedy příležitost, abychom ho na své vlastní cestě rozpoznali; ne jako toho, kdo stojí mimo nás, kdo sleduje, jak ji zvládáme, ale jako toho, kdo žije, raduje se a trpí v nás. Je to příležitost pro setkání s ním ve vlastním srdci, které často bývá životními trápeními sevřené, neschopné přijmout lásku Boží ani lidskou.